ANUL VI. — No. 1568.

EDITIA A DOUA

SAMBATA 3 IULIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 şi 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din Judeţe şi Streinătate prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50
Şase luni » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numĕr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din Bucureşti şi Judeţe se primesc:
Numai la Administraţie
din Streinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV .... 0,30 b. linia
» » III .... 2,— leĭ »
» » II .... 3,— » »
Inserţiunele şi reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No 117, Boulev. St-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BANCEI NAŢIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BANCEI NAŢIONALE, (Casele Carageorgevici)

GREVELE
APLICAREA LEGEI MAXIMULUI
NOROC BUN
MIZERIE REGALA

Bucureşti, 2 Iulie 1893.

GREVELE

In lupta dintre *capital* şi *muncă*, capitaliştiĭ aŭ multe arme: *legile, agenţiĭ putereĭ publice* şi *baniĭ*, — baniĭ carĭ representă o cantitate de muncă acumulată şi prin urmare o însemnată putere de resistenţă.

Muncitoriĭ sunt maĭ desarmaţĭ de cât dênşiĭ. Legile, nefiind făcute de eĭ,—adecă de representanţiĭ lor,—fireşte că nu protejă interesele lor; agenţiĭ putereĭ publice, ne fiind numiţĭ de eĭ, fireşte că nu sunt şi nu vor fi de cât în contra lor.

O singură armă aŭ şi muncitoriĭ în potriva capitaliştilor: *grevele.*

De această armă aŭ uzat şi uzează lucrătoriĭ de pretudindenea, când preţul munceĭ cade întru atâta, în cât salarul ce primesc nu le maĭ ajunge nicĭ pentru a-şĭ întreţinea viaţa,—eĭ şi familiile lor.

Şi în streinătate maĭ tot-d'a-una grevele aŭ dat resultate bune, maĭ tot-d'a-una muncitoriĭ aŭ obţinut de la patronĭ condiţiunĭ maĭ avantajoase: une-orĭ sporirea salaruluĭ, alte orĭ reducerea ceasurilor de muncă, etc.

***

Astăzĭ, în Capitală, avem greva lucrătorilor din atelierul de confecţiĭ militare al Statuluĭ. 480 de muncitorĭ aŭ refuzat de a maĭ lucra în condiţiunile de până acum, condiţiunĭ care sunt aşa de rele, în cât bieţiĭ lucrătorĭ, muncind de dimineaţă până noaptea, nu isbutesc să câştige nicĭ atâta cât le trebue pentru ca să poată trăi.

Intr'adevĕr, în atelierul de confecţiĭ militare se lucra în ultimele zile la confecţionarea a vre-o 25,000 de tunice, trebuitoare armateĭ. E o muncă grea, migăloasă, - şi orĭ cât de abil ar fi un lucrător, n'ar putea face două tunicĭ într'o zi: Ceĭ maĭ îndemânatecĭ nu isbuteaŭ să facă de cât treĭ tunicĭ în două zile.

Şi cu cât credeţĭ că li se plătea confecţionarea uneĭ tunicĭ? *Cu 80 de banĭ!* De unde urmează că ceĭ maĭ harnicĭ şi maĭ abilĭ lucrătorĭ nu puteaŭ câştiga de cât *1 leu şi 20 de banĭ pe zi*, — ceea ce revine pe lună, (scăzênd Duminecele şi serbătorile, când atelierul e închis) vre-o **30 de leĭ.**

Apoĭ, omeneşte judecând, e oare cu putinţă unuĭ om să trăiască cu 30 de leĭ o lună de zile? E cu putinţă să plătească, din 30 de leĭ: chirie, hrană şi îmbrăcăminte, pentru el şi familia luĭ, dările către Stat, etc.? Care om nepărtinitor şi cu mintea întreagă va da un respuns afirmativ la această întrebare?

Lucrătoriĭ din atelierul de confecţiĭ militare al Statuluĭ aŭ fost decĭ *nevoiţĭ* să se pue în grevă. Căcĭ, maĭ la urmă, nu-ţĭ e necaz să ştiĭ că n'aĭ cele trebuitoare şi morĭ de foame, când nu munceştĭ; dar cine poate cere, cine are dreptul să ceară unor oamenĭ, *carĭ muncesc toată ziua*, să moară de foame, fără să se mişte, fără să protesteze, fără să se revolte?

Nu ştim ce soartă va avea greva celor 480 de lucrătorĭ din atelierul de confecţiĭ militare; ceea-ce ştim însă este că mişcarea lor e dreaptă, e legitimă şi că ar fi trist să fie reduşĭ a capitula în faţa stăruinţelor saŭ ameninţărilor, fără a obţinea condiţiunĭ maĭ bune de plată a munceĭ lor. Când atâţĭ trântorĭ trăesc pe nemuncite, e şi pĕcat ca munca dreaptă şi cinstită să fie aşa de depreciată, în cât să nu raporteze muncitoruluĭ nicĭ chiar mijloacele de existenţă!....

***

Tot în Bucureştĭ s'a produs o altă mişcare, pe care n'am putea-o numi *grevă*, dar care totuşĭ se cuvine să ne atragă toată atenţiunea, ca o mişcare pornită din partea unuĭ alt fel de muncitorĭ,—din partea unor *muncitorĭ intelectualĭ.*

De anĭ întregĭ oficianţiĭ telegrafiştĭ de la sucursalele dependente de poliţie sufĕr toate brutalităţile diriginteluĭ lor Niculescu, care pare a se bucura de o puternică protecţie la superioriĭ sĕĭ.

Acest diriginte e şi fotograf şi, după cum ni se spune, în atelierele sale se serveşte de oficianţiĭ telegrafiştĭ, plătiţĭ din budget. Să plătească Statul calfele din magazia unuĭ particular.... fără a maĭ pomeni de altele, ce zic de asta D-niĭ Ceziano şi Rasty?

Oficianţiĭ aŭ adresat D-luĭ D. Cezianu, directorul general al poştelor şi telegrafelor, o scrisoare deschisă, arătându-ĭ starea insuportabilă ce li s'a creat de către acest diriginte-fotograf şi cerêndu-ĭ protecţia. Eĭ rugaŭ pe D. Cezianu să mute în altă parte pe Niculescu şi să numească o anchetă, avênd de făcut destăinuirĭ grave în contra luĭ.

Niculescu n'a fost nicĭ suspendat, nicĭ permutat,—iar ceĭ prigoniţĭ maĭ cu înverşunare de cât în tot-d'a-una sunt tot oficianţiĭ carĭ reclamaserĕ, tot *hoţiĭ de păgubaşĭ.* Atuncĭ eĭ îşĭ daŭ *demisiunea* colectiv, în numĕr de 23. Nu se ia însă nicĭ o hotărîre în privinţa demisiuneĭ; în schimb, după cincĭ zile, sunt... *destituiţĭ* pe ziua de 1 Iulie!

Şi credeţĭ că cel puţin de atuncĭ sunt lăsaţĭ în pace? De loc! Li se fac tot felul de şicane şi apoĭ tot felul de încercărĭ de a-ĭ intimida şi corumpe. Unora li s'aŭ dat banĭ, alţiĭ aŭ fost arestaţĭ, fără nicĭ un motiv legal. Şi toate acestea pentru ce? Pentru ca să-şĭ retragă semnăturile de pe *demisia* colectivă, dată în ziua de 25 Iunie şi care le-a atras *destituirea* pe ziua de 1 Iulie!

Acuma, noĭ înţelegem interesul D-luĭ Niculescu de a intimida pe oficianţiĭ demisionaţĭ-destituiţĭ, dar nu înţelegem interesul superiorilor seĭ de a nu orîndui o anchetă serioasă în potrivă-ĭ, când oficianţiĭ făgăduesc a face destăinuirĭ grave.

***

La Ploeştĭ lucrătoriĭ cismarĭ din atelierele particulare s'aŭ pus de asemenea în grevă, din cauza condiţiunilor rele în care muncesc. Salariul ce primesc în schimbul munceĭ lor nu e îndestulător nicĭ măcar pentru a-şĭ ţinea viaţa.

Acolo greva durează de câte-va zile şi lucrătoriĭ sunt hotărîţĭ a nu relua lucrul de cât după ce patroniĭ vor fi primit condiţiunile lor.

E caracteristic aci protestul patronilor, carĭ denunţă pe muncitorĭ ca pe nişte vrăşmaşĭ aĭ... *industrieĭ naţionale*,—şi cer guvernuluĭ mĕsurĭ în contra lor!!!...

***

Ce resultă din toate aceste?

Resultă maĭ întâiŭ că afirmaţiunea, atât de scumpă savanţilor noştri economiştĭ de la Cameră, de la Senat şi de la ziarele guvernamentale, că *în ţara românească nu există o cestiune socială*, e o afirmaţiune cu totul gratuită, pe care realitatea lucrurilor se însărcinează să o desmintă destul de des şi în chipul cel maĭ categoric;

Resultă că interesele proletarilor manualĭ, orĭ cât de deosebite s'ar părea la întâia privire superficială, sunt în realitate absolut identice cu interesele proletarilor intelectualĭ şi că decĭ şi uniĭ şi alţiĭ trebue să se silească a face ca munca, de orĭ ce natură ar fi, să fie apreciată şi resplătită;—

Şi maĭ resultă ceva: maĭ resultă că muncitoriĭ, ca să-şĭ poată ameliora soarta, trebue să fie uniţĭ şi solidarĭ, pentru care sfârşit eĭ trebue să se organizeze în partid aparte, şi din economiile ce vor face să-şĭ alcătuiască *un fond de rezistenţă* pentru asemenea împrejurărĭ, ca să nu se vadă nevoiţĭ a capitula eĭ înaintea patronilor, ci să-ĭ silească pe aceştia să primească condiţiunile lor.

Cu toţiĭ ar trebui să fim într'un gând în cestiunĭ de această natură: *Destul cu exploatarea neomenoasă a munceĭ omeneştĭ.*

Ioan N. Roman.

TELEGRAME

LONDRA, 1 Iulie.—*Standard* anunţă că împĕratul Wilhelm va visita pe regina Victoria la Osborne la 1 August.

Standard vorbind de visita Kedivuluĭ la Constantinopole zice că englezii vor şti să zădărnicească intrigele. Anglia e destul de puternică pentru a menţine protectoratul asupra Egiptuluĭ prin propria eĭ forţă.

Sultanul n'are intenţiunea să slăbească această dominaţiune. Svonul despre demisiunea luĭ Abbas Paşa n'are nicĭ o importanţă. Abbas Paşa ar putea fi lesne înlocuit şi uitat în curând. Cu un cuvânt, chestiunea orientuluĭ în întregul eĭ ia remâne la Statu quo.

SATIRA ZILEI

O mână de fier

Ţara, singura dintre suratele conservatoare, a găsit ce-ĭ lipsea Franţeĭ— ba chiar Europeĭ întregĭ! Heĭ, slavă Domnuluĭ, când e vorba de un ziarist conservator, trebue să te aştepţĭ la orĭ-ce minune; dar maĭ ales la unul de la *Ţara*—mĕ rog: *«te puĭ cu Ţara?!»*

Aşa dar, confratele meŭ conservator a găsit ceea ce lipsea Franţeĭ, ceea ce n'a descoperit nicĭ Carnot, nicĭ Dupuy, nicĭ Lozé...

Bérenger, pudibondul senator, care a pricinuit réscoala de sĕptĕmânile trecute, îşĭ închipuise că poate îndrepta moravurile pariziene denunţând poliţieĭ pe ceĭ carĭ şĭ-ar permite oare-care licenţe; cu alte cuvinte, vroise să acopere *viţiul* cu o frunză de *viţă.*

Dar s'a vĕzut că studenţiĭ şi toată tinerimea pariziană, aşteptând să ajungă şi eĭ senatorĭ ramoliţĭ, nu s'aŭ prea sinchisit de toate moftangiarlîcurile astea.

Ce era dar de făcut?

Ţara—tot *Ţara*, sireaca! — după ce s'a gândit şi s'a resgândit,—căcĭ, trebue s'o mărturisim, în această chestiune s'a arătat ca o profundă cugetătoare,—a dat la lumină următoarea părere:

> Energia arătată de autorităţĭ pentru împrăştiarea turburătorilor, e departe de a fi suficientă, şi citind dările de seamă din ziarele franceze, *simte cine-va lipsa uneĭ mâinĭ de fier*, ca a luĭ Bonaparte, de pildă.

Vedeţĭ? Tot Bonaparte, sireacul! O, Bonaparte! Unde eştĭ, Bonaparte? Povestea cânteculuĭ:

> Unde eştĭ? Unde eştĭ?!

Dar *Ţara*, — tot *Ţara*, veşnic *Ţara!* — e foarte îngrijită de situaţia din Franţa... maĭ ales că acolo nu s'a pus, ca la noĭ, astăzĭ, în aplicare legea luĭ Maxim Catargiu...

Şi iată ce se întreabă valorosul şi prevĕzătorul nostru confrate:

> Oare ce se va întâmpla dacă se vor produce mişcărĭ maĭ serioase?

Şi aicĭ are dreptate... *fate me!* Ce se va întâmpla dacă se vor produce în Paris mişcărĭ maĭ serioase?...

Dar destul cu atâta infamie! Să dăm cărţile pe faţă şi să nu maĭ tăcem ca un peşte (scuzele mele luĭ Costică Paraschivescu!)

Dintr'o sorginte autorizată, aflu că, în cazul de care se teme *Ţara* atât de mult, D. Carnot s'a hotărât să înlocuiască imediat pe primul ministru şi pe prefectul poliţieĭ...

Ast-fel, D. Dupuy va fi înlocuit cu D. Lascar Catargiu, iar D. Lozé cu D. colonel Rasty, singuriĭ bărbaţĭ în stare să înăbuşe cu o mână de fier «o mişcare maĭ serioasă».

Aicĭ vroia să ajungă *Ţara*, — *Ţara* sireaca!

Satyr.

MANIFESTUL STUDENTILOR ROMANI
CATRE
Studenţiĭ universitarĭ din străinătate

Camarazĭ!

Sunt aproape treĭ anĭ de când v'am adresat voue şi Europeĭ întregĭ, un memoriŭ, în care expuneam situaţia tristă şi de nesuferit, ce se crează Românilor din regatul Ungarieĭ prin neînţeleapta purtare a cârmuitorilor.

Acolo vĕ dovedeam cu acte necontestate istoriceşte toate drepturile ce se cuvin Românilor de sub coroana Sfântuluĭ Stefan, şi vĕ maĭ dovedeam cum toate aceste drepturĭ sunt zilnic violate în dispreţul legiĭ, istorieĭ şi umanităţiĭ.

Ne amintim cu câtă dragoste vrednică de înţelepciunea voastră, cu cât entusiasm vrednic de mărirea causeĭ aţĭ întâmpinat dreptele noastre reclamaţiĭ, ne amintim şi păstrăm, ca nişte odoare sfinte rĕspunsurile voastre, în care fie-ce rînd e o puternică explozie de protestare în potriva celor ce îndură Româniĭ din satul vecin.

Toate aceste dovezĭ de afecţiune aŭ născut în fraţiĭ noştriĭ speranţa, aŭ mângăiat mamele cărora li se răpesc copiiĭ pentru maghiarizare, aŭ consolat soţiile luptătorilor carĭ zac în inchisorĭ; dar totuşĭ nu aŭ îmblânzit inimile oprimătorilor, nu aŭ luminat minţile şovinistilor, carĭ doresc să rĕmână în dispreţul vremurilor de acum, ca ceĭ maĭ neomenoşĭ şi neştiutorĭ de dreptate.

De atuncĭ şi până azĭ, opera de distrugere a elementuluĭ Românesc din Ardeal, s'a continuat neîntrerupt,—când pe ascuns, când pe faţă—de atuncĭ şi până azĭ noĭ, Românĭ liberĭ, nu am încetat de a fi vecĭnic provocaţĭ, vecĭnic neliniştiţĭ din cauza agitaţiilor ungureştĭ—dar iată că acum pornirile rele ale acestor turburătorĭ aĭ propăşireĭ obşteştĭ se deslănţuesc fără nicĭ o margine: exasperaţĭ de crâncena resistenţă ce aŭ întâmpinat la toate loviturile lor—exasperaţĭ că Româniĭ la toate instigaţiunile de resculare aŭ rĕspuns cu liniştea şi siguranţa poporuluĭ pătruns de foloasele păceĭ—eĭ prepară acum o nouă lovitură pe care o socotesc mortală.

Eroiĭ, carĭ se jertfesc în lupta cinstită ce aŭ pornit în potriva apăsătorilor —representanţiĭ inteligenţĭ aĭ cultureĭ româneştĭ, jurnaliştĭ, învĕţătorĭ, preoţĭ, carĭ ţin să păstreze neatinsă comoara scumpă a obiceiurilor, a graiuluĭ şi a naţionalităţeĭ româneştĭ, aceĭ carĭ s'aŭ dus să ceară de la Capul Statuluĭ intervenţia Sa, şi în fine patru-zecĭ de camarazĭ studenţĭ, carĭ aŭ alcătuit monumentul cel maĭ neperitor în istoria noastră contimporană, — «Replica» atât de cunoscută — operă a dreptăţeĭ, plămădită în durere şi în suferinţă — sunt consideraţĭ ca vrăjmaşĭ aĭ patrieĭ, li se deschide un proces de trădătorĭ, de criminalĭ, carĭ aŭ atentat la siguranţa Statuluĭ, pentru că aŭ cerut dreptatea de unde trebuiaŭ să o aibă, pentru că aŭ tras cortina pe neaşteptate din faţa unuĭ tabloŭ întristător ca lumea toată să surprindă pe aceştĭ comedianĭ maghiarĭ, nepregătiţĭ, necostumaţĭ în haina falş strălucitoare a liberalismuluĭ, în care le place să-şĭ învălue şi cinismul şi cruzimea.

Ast-fel, va trebui ca aceştĭ bărbaţĭ, pe carĭ noĭ îĭ cinstim — campionĭ aĭ uneĭ cauze umanitare — să umple închisorile ungureştĭ alăturĭ cu ceĭ din urmă omorîtorĭ — pentru că voesc să reînvieze dreptatea.

Şi cine sunt aceia pentru carĭ se luptă?

Sunt reazămul împĕrăţieĭ Austro-Ungureştĭ, sunt inteligenţele a 4 milioane de Românĭ, carĭ aŭ contribuit la mărirea Statuluĭ, sunt braţele oţelite, sunt inimile curagioase, carĭ aŭ câştigat atâtea victoriĭ, sunt mamele acelora, ale căror trupurĭ aŭ slujit de metereze pentru câştigarea independenţeĭ patrieĭ şi pentru înălţarea, din nefericire, a unuĭ despotism atât de cutezător.

Pentru aceştia, asupra cărora chemăm atenţia voastră preţioasă, luptă martiriĭ de peste munţĭ, pentru aceştia pe carĭ, când îĭ vor părăsi speranţele de aiurea, vom şti să-ĭ apărăm cu toată energia oţelită de atâtea suferinţe îndurate. Lor, le-aŭ răpit Unguriĭ toate bunurile culturale şi materiale asigurate prin constituţie, le-aŭ răpit dreptul electoral, le-aŭ alungat învĕţătoriĭ, le-aŭ închis şcoalele, le-aŭ interzis vorba românească, le-aŭ făcut legĭ, carĭ să-ĭ alunge de pe ogoarele moştenite din vremurĭ străvechĭ, muncite şi apĕrate de eĭ — le-aŭ înstrăinat bisericele şi spre culmea nelegiuireĭ, le-aŭ smuls şi dreptul sacru de a-şĭ pune o cruce pe mormintele scumpe, carĭ să amintească în graiul părintesc numele iubiţilor morţĭ.

Camarazĭ!

Dacă venim să desfăşurăm înaintea minteĭ voastre priveliştea jalnică a unuĭ popor atât de brav şi atât de asuprit, dar care e gata a-şĭ jertfi totul pentru revendicarea drepturilor sale—dacă vĕ cerem bine-făcĕtoarea intervenţie pe lângă puterile Statuluĭ vostru, aceasta nu o facem numaĭ în numele Românismuluĭ ameninţat, dar o facem în numele învĕţăturilor înţelepte şi luminate, carĭ ne încălzesc sufletele tuturor, în numele bineluĭ omenesc, care suferă de a se vedea despreţuit, o facem ca element de ordine în numele păceĭ de carĭ suntem de atâta vreme jinduiţĭ, în numele civilisaţieĭ acestuĭ veac bătrân, al căruĭ amurg ameninţă să fie încadrat de o lumină atât de tristă. O facem socotind că dragostea voastră pentru noĭ e pururea vie — şi plinĭ de speranţă—cu presimţirea dulce a isbândeĭ apropiate, ne îndreptăm protestele şi plângerile noastre către voĭ şi vĕ rugăm să ne fiţĭ reazăm temeinic, să cereţĭ alăturea cu noĭ încetarea asupririlor, desrobirea Românilor din statul maghiar—să ne unim cu toţĭ forţele risipite—să doborîm piedicile desvoltăreĭ generale—şi, coloane puternice, să sprijinim pe umerile noastre bolta imensă, —care stă să se nărue,—a libertăţeĭ Europeĭ, a păciĭ şi a cultureĭ.

Studenţiĭ Universitarĭ Românĭ.

APLICAREA LEGEI MAXIMULUI

Dacă conservatoriĭ aŭ întîmpinat greutăţĭ marĭ când aŭ prezentat corpurilor legiuitoare nesocotitul proect al legeĭ maximuluĭ şi aŭ trebuit să voteze acest proect sub paza baionetelor, — azĭ vor întîmpina greutăţĭ şi maĭ marĭ când vor trebui să-l aplice. Ziua aplicăreĭ a sosit. Prin toate comunele din ţară s'aŭ alcătuit tablourĭ cu ridicărĭ de taxe şi cu noui-le impozite de perceput şi din ziua de 1 Iulie sunt puse în aplicare.

Momentul va fi greŭ. Spiritele puţin calmate după teroarea de la 5 Aprilie—dată ce rĕmâne memorabilă în domnia plină de nelegiurĭ a conservatorilor—azĭ se aprind din noŭ şi agitaţia începută contra legeĭ maximuluĭ se va continua cu o îndoită forţă. Din toate oraşele ţĕreĭ se semnalează nemulţumirĭ, carĭ vor merge până la înpotrivirĭ, şi vom vedea spectacolul că cetăţeniĭ vor refuza a se supune legeĭ maximuluĭ.

Nemulţumirile marĭ şi perzistente în contra legeĭ maximuluĭ, cu toate asigurările miniştrilor că impozitele ce se creiază nu vor fi oneroase,—probează că legea în fond este condamnată de majoritatea cetăţenilor din ţară şi că ea va fi veşnic un izvor de nemulţumirĭ, carĭ vor degenera în lupte contra autorităţilor.

Astfel, dacă cercetăm cum staŭ lucrurile în Capitală vedem că maĭ toţĭ industriaşiĭ şi comercianţiĭ aŭ şi primit procese verbale prin care sunt impuşĭ la dărĭ îndouite, întreite şi chiar înzecite de cât plăteaŭ înainte.

Maĭ mult. Ziarul *Voinţa Naţională* ne citează şi un caz demn de remarcat şi care arată în de ajuns pentru ce legea maximuluĭ a ridicat protestărĭ unanime şi de ce conservatoriĭ s'aŭ servit de armată pentru a o vota. Iată acel caz:

«Proprietarul loculuĭ viran, ce poartă numĕrul vechiŭ de 37, dintre bulevardul *Elisabeta* şi cheiul stâng al Dâmboviţeĭ, în faţa aşa numiteĭ *Grădina Giaferu*, ne-a prezentat un proces-verbal, încheiat de oamenii primărieĭ prin care, după legea maximuluĭ, este obligat să plătească colosala sumă de 1320 leĭ.

«*Până acum plătia numaĭ* 112 leĭ. Şi

să se noteze că acest loc viran nu aduce proprietaruluĭ absolut nicĭ un venit.

«Primăria însă l'a evaluat la un venit de 3000 leĭ.

«Proprietarul în cestiune relatându-ne acestea ne spunea, cu lacrămĭ în ochĭ, că nu posedă altă avere de cât acest loc şi n'are de unde plăti, şi adaose:

«— *Dacă aceştia vor maĭ sta mult la putere, apoĭ ar trebui* ca noĭ, *adevĕraţĭ Românĭ*, să emigrăm, *pentru ca să nu rĕmânem muritorĭ de foame în propria noastră ţară.*»

Câţĭ proprietarĭ nu sunt oare în categoria acestuia? Acum câte-va zile noĭ am relatat un caz analog în care D. C. Tomescu, din suburbia Sf. Elefterie, circumscripţia II va plăti pentru un loc viran 1320 leĭ în loc de 120 leĭ cât plătea maĭ înainte. Decĭ de 11 orĭ maĭ mult!!

Şi legea maximuluĭ, după cum ştim, atinge obectele de prima necesitate şi de consumaţie zilnică. Ast-fel carnea, pâinea, zahărul, dulceaţa, etc. toate acestea nu scapă de a nu fi impozate prin legea maximuluĭ.

Iată în această privinţă ce scrie ziarul *Galaţiĭ*:

Şedinţele consiliuluĭ comunal urmează una după alta, spre întocmirea birurilor nouĭ. Fie-care din consilierĭ se întrece în propunerĭ care maĭ de care maĭ asupritoare. Unul vrea să se impue cafeaua, altul zaharul, al treilea pâinea, un al patrulea carnea, un al cincelea vinul, toate obiecte de prima necesitate.

«Nicĭ odată lege maĭ funestă n'a fost votată, nicĭ o lege maĭ nedreaptă n'a eşit din arsenalul de luptă pentru viaţă al guvernanţilor.»

Vedem dar că nemulţumirea este adâncă şi într'un oraş comercial ca Galaţiĭ.

Am putea înmulţi exemplele să arătăm ce se petrec în cele maĭ multe din oraşele ţĕreĭ. Am putea arăta că chiar ziare amice guvernuluĭ sfătuesc pe cetăţenĭ să fie atenţĭ faţă cu aplicarea legeĭ.

Dispoziţiunea din lege prin care se spune că rĕmâne la chibzuinţa comunelor de a ridica saŭ nu taxele comunale şi de a crea altele nouĭ, se va rezolvi prin faptul că pretutindenea taxele vor fi urcate şi în alte locurĭ se vor crea taxe nouĭ. Şi comunele vor fi împinse la acestea, căcĭ nu vor putea face faţă la nouile cheltuelĭ ce li se impune prin legea gendarmerieĭ şi prin alte legĭ.

Prin urmare, agitaţia în spirite va perzista şi nemulţumirile nu se ştie ce formă vor putea lua.

Cu totul alt-fel s'ar fi petrecut lucrurile dacă am fi avut un guvern pătruns de sentimente democratice. Atuncĭ s'ar fi venit cu o reformă generală a impozitelor, introducêndu-se elementul progresivităţeĭ şi numaĭ în caz când n'ar fi ajuns toate veniturile Statuluĭ, s'ar fi recurs şi la impozite suplimentare, dar avênd o bază echitabilă, iar nu izbind în populaţiile sărace şi laborioase de la ţară şi de la oraşe.

Conservatoriĭ însă fidelĭ tradiţiunilor partiduluĭ lor s'aŭ distins în tot-d'a-una prin dărĭ apăsătoare, asupra celor săracĭ şi prin tiranie în modul ler de a guverna ţara. Legea maximuluĭ face parte din bagajul lor de guvernămînt. Dar trebue să ne amintim că în tot-d'a-una conservatoriĭ prin politica lor aŭ provocat nemulţumirĭ adâncĭ, nemulţumirĭ care aŭ degenerat în nesupunere către autorităţĭ şi chiar în revolte.

Aplicarea legeĭ maximuluĭ va deschide o eră tristă pentru conservatorĭ.

Ed. Dioghenide

INFORMATIUNI

Incunoştiinţăm pe toţĭ abonaţiĭ şi corespondenţiĭ noştri că Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ nostru, s'a mutat în Pasagiul Bănceĭ Naţionale (Casele Carageorgevici)

Justiţie ungurească

Un ţăran român, anume Ioan Duţu al luĭ Toader din Valea de jos, a fost condamnat la treĭ lunĭ de închisoare pentru agitare în contra patrieĭ.

Aŭ început unguriĭ să descopere şi între ţăranĭ agitatorĭ în contra statuluĭ.

*
* *

Ni se scrie din Şeica mare, că vre-o cincĭ ţĕranĭ din Aghirbiciŭ, de lângă Copsa mică, s'aŭ dus cu bivoliĭ lor la gara Valea Lupuluĭ. Bivoliĭ păşunaŭ în împrejurimele găreĭ, când vine cantonieru şi le cere zălog pentru păşunat în loc oprit.

Ţăraniĭ n'aŭ vroit să dea nicĭ un zălog şi ast-fel s'aŭ luat la bătaie cu cantonierul, care în curênd a fost omorît.

Patru dintre ţĕraniĭ criminalĭ aŭ fugit imediat în România, iar unul, anume Ion al luĭ Baveloiŭ, care nicĭ n'a luat parte la bătaie, a fost prins şi condamnat în treĭ zile la spânzurătoare.

Un flagel teribil s'a abătut de vr'o două zile asupra sĕmănăturilor din împrejurimele capitaleĭ.

Lăcustele carĭ acum câte-va sĕptămânĭ aŭ pustiit împrejurimile Sulineĭ, s'aŭ aşezat acum în grupurĭ marĭ în împrejurimile capitaleĭ.

O dovadă despre destrăbălarea administraţieĭ e, că prefectura judeţuluĭ n'are nicĭ măcar cunoştinţă de acest flagel, necum să fie luat mĕsurĭ de apărare prin ridicare de gardurĭ în contra lăcustelor.

Tribunalul comercial de Ilfov s'a pronunţat în ziua de 28 Iunie în procesul dintre Direcţia fortificaţiilor şi D. antreprenor St. Rusiesky, care s'a pledat în faţa acestuĭ tribunal în zilele de 14, 15, 16, 17 şi 18 Iunie. Tribunalul a dat câştig de cauză antreprenoruluĭ condamnând pe Direcţia fortificaţiilor la restituirea garanţieĭ şi la 38,000 leĭ despăgubirĭ. E poate al 20-lea proces ce îl are Direcţiunea fortificaţiilor cu deosebiţĭ antreprenorĭ fără ca să iasă învingătoare în nicĭ unul. Ar fi timpul ca Direcţia fortificaţiunilor să revie la o stare maĭ bună de lucrurĭ şi să nu ocasioneze atâtea pagube finanţelor ţĕreĭ.

Tribunalul de astă dată a fost compus de D-niĭ judecătorĭ O. Niculescu şi Stambuliu, Direcţiunea fortificaţiilor era apărată de D. avocat Vasile Brătianu. D. antreprenor Rusiesky de D-niĭ avocaţĭ Ţicu-Ştefănescu şi Iancovicĭ.

In acest proces s'a amestecat şi D. Litman ca intervenient apărat fiind de D-niĭ avocaţĭ V. Lascar şi N. Basilescu dar din nefericire 'şi-a pierdut intervenţia.

Preţul finuluĭ s'a urcat în mod vertiginos.

De vr'o câteva sĕptămânĭ maĭ multţĭ comercianţĭ francezĭ cutreeră ţara şi cumpără marĭ cantităţĭ de fên.

Acum aŭ venit maĭ mulţĭ comercianţĭ din Germania, tot în scop de a cumpăra fên.

D. Papiniŭ, consilier de legaţiune, s'a întors din Viena.

D. Papiniŭ va fi primit sĕptĕmâna viitoare la castelul Peleş, pentru a expune pe larg Regeluĭ actuala stare a negocierilor pentru încheiarea convenţieĭ comerciale cu Austro-Ungaria.

Princesa Alina Ştirbeĭ, fundatoarea *Socieeăţeĭ pentru Invĕţătura Poporuluĭ Român*, a fost aclamată de adunarea generală ca membră fondatoare. Princesa Ştirbeĭ, aflându-se atuncĭ la Iaşĭ, a primit din partea Mitropolituluĭ primat, preşedintele societăţeĭ, următoarea telegramă:

Principeseĭ Alina Ştirbeĭ

Iaşĭ.

Mĕ grăbesc a vĕ aduce la cunoştinţă că societatea în adunarea sa generală v'a aclamat de membră fondatoare şi a decis ca bustul vostru în marmoră să fie pus în sala societăţeĭ, — fericit — de a vĕ transmite cu această ocazie şi arhipăstoreasca noastră bine-cuvîntare.

Preşedinte: *Ghenadie*, Mitropolit Primat.

Această onoare făcută principeseĭ Ştirbeĭ e de sigur din cele maĭ bine meritate. Principesa Ştirbeĭ este iniţiatoarea multor instituţiĭ frumoase şi utile şi una din persoanele cele maĭ cunoscute pentru actele sale filantropice. In special, în ce priveşte *Societatea pentru Invĕţătura Poporuluĭ Român*, se poate spune că această societate datoreşte existenţa sa iniţiativeĭ şi stăruinţelor D-sale.

D-niĭ Eftimie Ionescu şi Nicolae Constantinescu, consilierĭ în consiliul comuneĭ urbane Piteştĭ, aŭ demisionat din această însărcinare.

Biblioteca centrală pe timpul vacanţeĭ Iulie şi August va rĕmâne deschisă publiculuĭ vizitator numaĭ între orele 7—11 a. m.

Monitorul Oficial de erĭ publică decretul regal prin care se aprobă următoarele mĕsurĭ luate de consiliul de miniştri, în vederea cholereĭ:

Bastimentele care vin din porturile infectate ale Francieĭ, maĭ ales din Marsilia şi din porturile asiatice ale Măreĭ Roşiĭ, infectate, fără să fi făcut prealabil carantină în verĭ un port otoman cu lazaret şi aŭ avut, cu maĭ mult de cât 7 zile înainte de sosirea într'un port român, un cas de boală saŭ moarte de choleră pe bord, să fie supuse la Sulina, uneĭ carantine de 3 zile, împreună cu echipagiŭ şi călătorĭ precum şi desinfecţiuneĭ.

Bastimentele de aceleaşĭ proveniente, care vor fi în cele din urmă 7 zile, înainte sosireĭ într'un port român, un cas de boală saŭ de moarte de cholerăă pe bord, să fie supuse, în portul Sulina, uneĭ carantine de observaţiune de 5 zile, împreună cu echipagiŭ şi călătorĭ, precum şi la desinfecţiune; iar dacă în timpul durateĭ carantine se iveşte un cas noŭ de boală saŭ de moarte de cholerăă, carantina se prelungeşte din noŭ cu 5 zile de la data apariţiuneĭ ultimuluĭ cas de cholerăă pe bord.

D. dr. N. Manolescu, distinsul medic oculist, a părăsit capitala erĭ seara, Joĭ 1 Iulie. D-sa a plecat la Băile Strunga, unde va sta cât timp ţine sezonul băilor.

STIRI TELEGRAFICE

BERLIN, 2 Iulie. — *Reichstag.* La a doua citire a proiectuluĭ militar, D. Bompesch a respins asertiunea D-luĭ de Caprivi, cum că centrul ar fi devenit un partid democratic. El a asigurat că centrul este conservator şi credincios regeluĭ. D. de Caprivi şi-a exprimat satisfacţiunea sa pentru această declaraţiune; însă va aştepta desvoltarea ulterioară a lucrurilor înainte de a-şi schimba părerea.

D. Lieber (centru) a făcut o lungă declaraţiune prin care a conchis la respingerea proectuluĭ, însă el a asigurat că partidul seŭ este credincios regeluĭ Prusieĭ.

D. Zimmermann, în numele antisemiţilor şi contele Molke, în numele conservatorilor, s'aŭ declarat favorabilĭ proectuluĭ.

Paragraful 1 al articoluluĭ întâiŭ al proectuluĭ, care fixează efectivul de pace a fost adoptat cu 198 voturĭ contra 187 (mişcare aplause).

Paragratul 2 privitor la formarea efectivuluĭ de pace a fost adoptat fără nicĭ o discuţie.

La articolul 1 privitor la durata serviciuluĭ militar, prinţul Carolath propune de a se fixa durata serviciuluĭ la 2 anĭ. D. de Caprivi a combătut propunerea, declarân că nicĭ un guvern federat n'are nicĭ decum intenţiunea după expirarea a 5 anĭ, să revie la serviciul de 3 anĭ. Votul asupra propuneriĭ Carolath se va face mâine.

MONTJOYEUX

NOROC BUN

De-abia zorile luminaŭ puţin frumosul têrguşor Nanterre, când obloanele căsuţeĭ luĭ tata Lebas scârţâiră în ţâţânĭ, iar în privazul ferestreĭ împodobită cu ederă, se arătă faţa aspră a bătrênuluĭ soldat.

Cu o scufă de bumbac pusă pe cap pe o ureche, cu mâna de-asupra ochilor, se uită cercetător spre cer.

— Hm! mormăi el, frumoasă zi... Am să mĕ folosesc ca să mĕ duc la Versailles să-mĭ iaŭ pensia...

Plecă de la fereastră, aruncă scufia pe pat, deschise uşa caseĭ şi ieşi. Cu gâtul strâns deja într'o cravată de bumbac negru, obiceiŭ rĕmas de pe când era soldat, cu pantaloniĭ albĭ până la umerĭ şi prinşĭ cu nişte pacheşte scurte, făcu odată jurul grădineĭ, apoĭ veni să se reazeme cu spatele de pervazul uşeĭ, îşĭ umplu pipa cu tutun şi începu a fuma în tăcere.

Tata Lebas, de fel din Normandia, era de cincĭ-zecĭ şi opt de anĭ. Fost grenadir în gardă, cu braţul stâng şi piciorul drept amputate, fusese silit să se astâmpere intr'o căsuţă şi trăia sgârcit din pensie în familia nepoateĭ sale.

Cincĭ-spre-zece copiĭ, din carĭ doĭspre-zece băieţĭ, toţĭ sănătoşĭ, tun, se învêrteaŭ, faceaŭ gălăgie în jurul luĭ, spre bucuria unchiuluĭ care-ĭ învĕţa exerciţiĭ militare în zilele în care rănile nu-l prea supăraŭ.

Era o plăcere să vezĭ pe strada principală, acest batalion de copilaşĭ defilând cu câte un băţ pe umĕr, comandaţĭ de bătrânul grenadir, serios, cu privirea aspră, strigând ritmat: «Un, doĭ!... un, doĭ!....»

Viaţa trecea ast-fel liniştită. Familia era săracă de banĭ, dar bogată de inimă, şi dese-orĭ, când tata Lebas se afla la masă între aĭ sĕĭ, copil mare printre prichindeĭ, se vedea înconjurat de respectul şi grija tuturor; atuncĭ ochiĭ i-se muiaŭ de lacrămĭ şi şoptea, nemulţumit de înduioşarea luĭ pe care o lua drept slăbiciune:

— Dracu să mĕ ia!... nu ştiŭ ce am!... Par-că n'aş fi deprins cu altele...

*
* *

Soarele se înălţa mereŭ.

Grenadirul intră în odaea luĭ, unde nepoată-sa începea să deretece.

— Fata mea, m'am hotărît... mĕ duc astă-zĭ la Versailles.

Luă de după o perdea haina de sĕrbătoare, fosta-ĭ uniformă pe care crucea de onoare era acăţată cu o panglică roşie lată cât palma, îşĭ puse bonetul de poliţie, îşĭ potrivi piciorul cel noŭ de lemn.

— Am să mĕ folosesc de dimineaţa asta ca să fac un drum bunişor; răcoare, am să mănânc la han ca un milionar.... ce să facĭ, să maĭ petrecĭ niţel!

— Numaĭ, unchiule, să nu te osteneştĭ... Versailles e departe.

— Bravo! am mers eŭ pe jos până în Egipt!... Doar că aveam o mână şi un picior maĭ mult de cât acum....

Şi plecă sprinten, cântând încetişor refrenul sĕŭ favorit:

In zorĭ de ziuă mĕ trezesc
La zgomotul îmbietor
Al sticlelor ce se ciocnesc,—
Plăcutul meŭ «deşteptător»!

Soarele se înălţa tot maĭ sus; căldura începea să-l bată rĕŭ în spate pe tata Lebas, dar el nu-şĭ întrerupea drumul, ci mergea cât putea maĭ iute, ciocănind cu picioru-ĭ de lemn pămêntul ce resuna la fie-care pas.

La Rueil, făcu un popas la cafenea, cât să-şĭ şteargă fruntea şi să-şĭ recorească gâtul; apoĭ plecă din noŭ, tot vesel, ca în zilele frumoase ale triumfurilor.

Inaintea luĭ Malmaison însă, se opri. Vederea întinseĭ moşiĭ, amintirea feţeĭ celeĭ care 'l locuia *), îĭ coprinse gândirea, apoĭ toate se şterseră spre a face loc aceluia care domnea ca stăpân, acolo ca şi pretutindenĭ.

Emoţiunea îl coprindea, îl muia; fu silit să se odihnească pe marginea şanţuluĭ, şi acolo, cu coatele sprijinite pe genuchĭ, cu capul în mâinĭ, stăpânit de amintirea cuceritoruluĭ, începu a 'şĭ împrospăta iar în minte toate campaniile.

Când se gândi că alţiĭ se luptaŭ încă, îĭ veni să turbeze, sări în picioare; îşĭ învârti băţul ca pe o sabie, ameninţând un vrăjmaş închipuit.

Dar privind în depărtare, zări un grup de uniforme venind spre dênsul. O presimţire îĭ strânse inima, ochiĭ i-se fixară asupra unuia dintre aceĭ oamenĭ, şi cu cât acela se apropia, el îĭ privea îmbrăcămintea maĭ cu băgare de seamă.

(*Sfîrşitul mâine*).

*) Impĕrăteasa Iosefina.—N. Tr.

DIFERITE ŞTIRI

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 2 Iulie 1893.

Inălţimea barometrică la 0°	750.5
Temperatura aeruluĭ	28.8
Vântul slab de la Sud	W
Starea ceruluĭ senin	
Temperatura maximă de erĭ	30.0
« minimă de astă-zĭ	15.0

Temperatura la noĭ a variat între 32.0 şi 10.0.

Erĭ şi astă-zĭ timp frumos, căldură mare. De astă-zĭ dimineaţă barometrul a început a scădea încet.

DIN ŢARA

Lucrătoriĭ de la atelierul de confecţiĭ continuă greva. Erĭ dimineaţă comisiunea greviştilor s'a prezintat la ministerul de rĕzboiŭ spre a înmâna ministru-

---

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

49

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALA

Partea a doua

In vremea asta, închisă în odăile sale, Regina Magda nu auzea furtuna care fierbea în ascuns. Cu spiritul înorat de încercările sale proaspete şi crude, ea nu avea conştiinţă de duşmăniile pe care i le deştepta noul sĕŭ chip de a fi şi de a se purta.

In cele dintâiŭ zile după întoarcerea sa la Yasna, pradă unor amintirĭ întunecoase, ea cutreera odăile singuratice, ocolea orga, nu maĭ compunea. Evită întâlnirile în patru ochĭ cu Regele, căruia nu-ĭ ertase purtarea când cu darea afară a Irineĭ Marca, şi, sătulă de a'ĭ maĭ sufla discursul de a doua zi, ideile din toate zilele, sătulă maĭ ales de vecinicile luĭ hezitaţiunĭ, cu câte un cuvînt scurt lămurea situaţiile pe care el le vedea tulbure, îĭ arăta linia de purtare, îl părăsea.

Silită a'şĭ ascunde suferinţa, pentru a se uşura, scria frateluĭ-seŭ, cumnateĭ sale scrisorĭ carĭ trădaŭ agitaţia sa lăuntrică şi a căror amărăciune neexplicată îĭ surprindea ciudat.

De aceea prinţul Frederic îĭ făcu o morală frumoasă.

Crezênd-o pe calea rea a uneĭ revolte de neertat, el îĭ dovedi cu eloquenţă că e cea maĭ fericită dintre femeĭ şi, crezênd-o în prada lipseĭ de banĭ, îĭ oferi cu generozitate o mie de francĭ maĭ mult pe an. Cât despre principesa mamă dr Waldstett, ea era foarte neliniştită.

— Ce are fata mea? se întreba dênsa. Pentru ce duşmănia asta de odată contra căsătorieĭ? Nu cum-va voeşte ea acuma să se despartă de soţul seŭ?— Şi recomanda Aneĭ Buvitz ca s'o păzească cu o îndoită atenţie.

Dar ceea ce era maĭ dureros pentru dênsa, era de a primi oamenĭ, de a simţi privirĭ aţintite asupra-ĭ. In ochiĭ tuturor citea aluziĭ ironice la maică-sa şi se înfiora de ruşine gândindu-se că singură ea nu maĭ contenise cu laudele pentru această mamă atât de admirabilă, aceşteĭ femeĭ sfinte, senine în restrişte, răbdătoare la suferinţă, umilă în fericire, lipsită de orĭ ce interes omenesc, dedată numaĭ bineluĭ semenilor seĭ pentru a merita raiul.

Trebue să le fi părut tuturor ridicolă —saŭ, maĭ reŭ încă, ipocrită,—când lăuda astfel pe mă-sa. Şi roşeaţa iĭ acoperea faţa şi se simţea sfârşită, pentru că sprijinul acesta moral într'o ţară, în care ea era dispreţuită pentru că era săracă, pentru că n'avea un nume strălucit, sinpurul sprijin, onoarea familieĭ sale, se pierdea.

De aceea ea pretextă nişte nevralgiĭ de care suferea pentru a se izola cât de mult de supuşiĭ seĭ. «Cine o să bage în seamă asta? se gândea ea. Ţin aşa de puţin la mine aicĭ în ţară.»

Uĭtă că o regină, chiar nepopulară, remâne totuşĭ un obiect de lux, cu care îĭ place vanităţeĭ unuĭ popor ca să se împodobească şi că aceĭ, carĭ se apropiaŭ de dênsa, se mândreaŭ de a fi atins inima eĭ regală, de a fi respirat aceeaşĭ atmosferă cu dênsa, de a aduce acasă cuvinte de ale eĭ, care, orĭ cât de neînsemnate ar fi, se luminaŭ, creşteaŭ cu toată valoarea pe care eĭ le adăogaŭ prin amorul eĭ propriŭ.

Şi, prin o lipsă de consecinţă, care ieşea din curăţenia eĭ firească, orĭ cât de chinuită era de chipul mameĭ sale înjosite, izolându-se, ea nu se gândise o clipă că tovărăşia aproape esclusivă a luĭ Ivar Lavrik putea s'o compramită chiar pe dênsa.

Cuvêutul înveninat al Irineĭ Marca nu lăsase venin într'ânsa. Ea se cercetase, se găsise nevinovată şi gândul că o bănuială ar putea s'o pângărească nicĭ nu-ĭ venea, saŭ dacă-ĭ venea trecea cu dispreţ peste dênsul.

Privindu-se ea însă-şĭ, ca lebăda care, în apele tulbure vede reflectându-se propria sa albeaţă neprihănită, ea se vedea fără pată şi credea că aşa trebue să le pară tuturor.

Şi era nespus de dulce viaţa asta nouă, cu totul intelectuală şi contemplativă, intimitatea asta fără primejdie cu artistul, atât de dulce, în cât regina i-se deda fără frică şi fără grija viitoruluĭ, ca o barcă, pe care o duce la larg fără zguduirĭ un vênt puternic şi nevĕzut.

Revĕzându-se, după lunga absenţă a luĭ Lavrik, întors cu mult în urma Regineĭ, la Yasna, amîndoĭ în doliŭ, într'o durere comună, simţiseră tresărindu-le inima de bucurie. Işĭ povestiseră unul altuia lunele trecute. Dar în vreme ce regina, prin cuvinte de o delicateţă femeiască, plângea pe Lavrik de a fi pierdut pe tatăl sĕŭ, de a fi de aci încolo fără familie, el înţelegea la tremurul glasuluĭ eĭ, după încreţirea sprincenelor, după întunerecul ochilor eĭ, că o mare durere, asupra căreia dînsa tăcea, o cercetase; şi vorbind de alţiĭ, de durerile crâncene pe care le cunoştea, se gândea la dânsa, pe dênsa căuta s'o mângâe şi ea îl ghicea şi el îĭ devenea din ce în ce maĭ scump din pricina asta.

Convorbirile lor eraŭ maĭ lungĭ, maĭ personale încă de cât în vara trecută la Poiana-Castel. Vĕzêndu-se în toate zilele, în toate zilele găseaŭ să-şĭ spue câte ceva noŭ. Câte odată eraŭ simple schimbărĭ de vederĭ, maĭ adesea conferinţe de la o inimă la alta şi a căror însemnătate eĭ n'o zăreaŭ.

Unitĭ în aceiaşĭ dragoste pentru muzică, ceea-ce este dragostea de infinit, se mişcaŭ amîndoĭ într'o imensitate sublimă şi cu ochiĭ aţintiţĭ asupra miragiilor orizontuluĭ, nu vedeaŭ propria lor dragoste care-ĭ preceda.

Şi, de alt-fel, cum ar fi putut să-l vadă? De o curăţenie de trup şi de suflet neînţeleasă, regina Magda îşĭ închipuia dragostea numaĭ ca o patimă grozavă şi mistuitoara şi se simţea liniştită lângă Lavrik şi nu credea că simte pentru dênsul alt-ceva de cât o prietenie duioasă. Cât despre Lavrik, care în viaţa luĭ cunoscuse dorinţa neînfrânată a strînă gereĭ în braţe, el o adora, nu îndrăznesă gândească că o iubeşte; o adora ca un artist, care se prosternă dinaintea zeilor pe care îĭ czeiază, uita că ea e femee, ştia tot-d'a-una că e regină.

Intr'o zi după amiazĭ vorbeaŭ. Eraŭ singurĭ în sala de muzică; împrejurul lor umbra erneĭ cădea repede; departe se auzeaŭ lătrăturĭ de câinĭ şi sunetul neîntrerupt al clopoţeilor cailor, căcĭ zăpada era mare afară şi nenumărate săniĭ alunecaŭ pe uliţele Yasneĭ. Eraŭ împreună cam de mult, regina, bolnavă, întinsă pe o canapea, Lavrik şezênd la piano, din obicĭnuinţă, fără a cânta, cu mâinele puse maşinaliceşte pe clape şi scoţênd câte un acord fără voe. Vorbeaŭ de iarna trecută, cât de deosebită era cea de acuma, ce tăcere împrejurul lor, ce linişte bine făcătoare.... Lavrik binecuvînta starea asta bolnăvicioasă a regineĭ Magda, ceea ce-ĭ permitea să-şĭ dea puţină odihnă.

— Trebue să te fi simţit foarte adesea foarte singur, foarte trist, la începutul venireĭ D-tale aicĭ? întrebă regina Magda, foarte ne în apele D-tale printre damele mele şi oameniĭ Regeluĭ?

Lavrik mărturisi primele sale decepţiunĭ, melancoliile sale nostalgice.

— Singură Majestatea Voastră mĕ reţinea în palatul acesta. Şi încă, urmă el după o şovăială, într'o zi era să vĕ cer autorizaţia de a pleca, pentru că M. V. ne maĭ chemâindu-mĕ, mĕ credeam disgraţiat...

(Va urma).

lui petițiunea prin care îi expune motivele grevei. Ministerul de rĕzboiŭ nefiind în capitală, comisiunea a fost primită de către D. colonel Popescu, directorul ministerului care, după cetirea petițiunei, a asigurat pe greviști că va supune cazul la cunoștința ministrului ad-interim, D. Al. Lahovary, invitând pentru azi comisiunea spre a-i da rezultatul.

* * *

Greva lucrătorilor cismari din Ploiești continuă. Greviștii sunt ferm hotărîți a nu relua lucrul de cât când patronii le vor satisface cerințele.

Până astă-zi nici un lucrător cismar nu s'a găsit pentru a lua locul greviștilor. Se crede că la urma urmei patronii vor fi nevoiți să primească condițiile.

* * *

Cu începere de la 1 Septembre se va crea o a 8-a clasă la seminarele centrale din București Iași și și o a 5-a clasă la școalele normale primare.

* * *

Aflăm că sub-locotenentul Coloianu George, ducĕndu-se erĭ în prăvălia D-luĭ Ivanciu Ivan din strada Șepcari pentru a cumpĕra 10 tirnurĭ și 13 mĕturĭ, după ce a convenit a lua acea marfă cu prețul de 13 leĭ suta, îĭ vine pofta de a lua alte mĕturĭ și tirnurĭ maĭ marĭ. Băiatul din prăvălie îĭ explică că cu prețul convenit nu-ĭ poate da de cât marfa aleasă întâiŭ iar un cea de a doua care costă maĭ mult.

La această dreaptă observațiune, sublocotenentul se înfurie și începe a insulta pe vânzător și a-l lua la palme bătându-l în chipul cel maĭ crud.

Curajul sub-locotenentuluĭ era sprijinit pe prezența unor soldațĭ de care era însoțit.

Față la această nouă ispravă militărească se aflaŭ martoriĭ: Costică Isvoranu, Ștefan Constantinescu, Iancu Ionescu și portronul magazinuluĭ. A lipsit foarte puțin ca viteazuluĭ sub-locotenent să i se administreze o corecțiune dintre cele maĭ serioase dacă nu se grăbea a spăla imediat putina.

Aducem faptul la cunoștința autoritaților militare și cerem pedepsirea acestuĭ sĕlbatec sub-locotenent, căcĭ doar nu credem că tot în numele prințuluĭ Ferdinand sub-locotenentul Caloianu va fi săvĕrșit această ticăloșie.

* * *

Noul comitet al asociațiuneĭ israeliților pămîntenĭ, secțiunea «Centrul» s'a constituit sub președința D-luĭ doctor Westfried.

* * *

D. Ion A. Mincu și-a susținut cu succes teza sa pentru obținerea diplomeĭ de medic veterinar, tratând despre *studiul zootechnic asupra raselor de oĭ indigene.*

DIN STREINATATE

In camera comunelor din Londra s'a întâmplat zilele trecute un mare scandal. In cursul discuțiuneĭ art. 9 al biluluĭ de Home-rule, D. Saton-Karr a propus un amendament prin care se reduce numĕrul deputaților irlandeze în parlamentul imperiuluĭ la 48. D. Bradrick a provocat scene sgomotoase tratând pe irlandezĭ de cerșetorĭ și limbuțĭ. D. Sexton naționalist, a blamat expresiunile acestea, calificĕndu-le de obrăsnicĭ. El a refusat să-șĭ retragă cuvintele și a trebuit să părăsească Camera în mijlocul aclamațiunilor naționaliștilor și a radicalilor. Amendamentul a fost respins cu 251 voturĭ contra 218. D. Gladstone a propus de a se modifica articolul 9 în sensul ca represintanțiĭ Irlandiĭ la parlamentul imperiuluĭ să aibă dreptul să voteze asupra tutulor chestiunilor. D. Prathbone și Wallace aŭ combătut propunerea. Discuția a fost amânată.

* * *

Resultatele alegerilor pentru Dieta bavareză sînt: 3 conservatorĭ; 73 clericalĭ; 7 partidul agricol; 63 liberalĭ; 1 partidul poporuluĭ și 5 socialiștĭ; 2 resultate lipsesc.

File rupte din Album

Aceĭ, carĭ nu se tem de dispreț, merită a fi desprețuițĭ.

Amelot Houssaye

Două persoane se dedaŭ la studiŭ; una de gust, a doua de ambițiune. Cea d'ântâiŭ seamănă, cea-l'altă culege.

De Bruix

Ce este umbra? — Dovada că există soarele.

Fox.

Sunt lucrurĭ, de pildă spiritul francez, care nu se pot exporta. Acele lucrurĭ sunt ca unele vinurĭ care trebue băute în locul care le produce, căcĭ ele nu pot fi transportate.

Baronul de Nervo

Ultim cuvânt

Tânĕrul Păcală se duce la o mică actriță căreia îĭ făcea de mult curte.

O găsește într'un costum foarte decoltat; după câte-va momente de conversație, el se aruncă la picioarele eĭ și îĭ strigă: — *Vĕ iubesc..... Vĕ ador....*

Tênĕra actriță se mânie:

— *Purtarea D-tale e infamă!........ Voeștĭ să mĕ compromițĭ numaĭ de cât.... Aĭ uitat să întorcĭ cheea la ușă...*

ULTIME INFORMATIUNI

Holera în Basarabia

Izbucnirea violentă a holereĭ în Hotin ne-a fost confirmată azĭ și la direcțiunea serviciuluĭ sanitar.

Ne mirăm, însă, care să fie oare cauza, că D. dr. Felix a tăgăduit până azĭ cu o obstinență rară existența holereĭ în Basarabia. D. dr. Felix pretextează, că are relațiĭ cu direcțiunea sanitară din Cernăuțĭ, cu care procedează în comun acord pentru luarea mĕsurilor de a afla mersul holereĭ în Rusia. Cum se poate dar, că D. dr. Felix n'a știut de afișele, carĭ s'aŭ lipit prin toate stradele Cernăuțuluĭ în *26 Iunie* și prin care primăria anunță **pe baza unor informațiĭ autentice** *izbucnirea Holereĭ în Hotin* și învită pe locuitorĭ să procedeze conform instrucțiunilor sanitare pentru prevenirea holereĭ.

Se poate presupune oare, că D. dr. Felix n'a avut cunoștință, prin consulatul nostru din Cernăuțĭ, de coprinsul acestor afișe? Dacă ar fi așa, atuncĭ n'am maĭ avea nicĭ o încredere în D-sa; dar fiind-că știm, că D. dr. Felix știa despre existența holereĭ în Hotin cu o sĕptĕmână înainte, nu ne rĕmâne de cât să regretăm, că D-sa caută să ne inducă în eroare și a zădărnicĭ ast-fel mĕsurile de prevențiune, pe carĭ le-ar lua locuitoriĭ din județele Dorohoiŭ și Botoșanĭ din inițiativa lor proprie.

Ast-fel fiind lucrurile, vom înregistra toate știrile pe carĭ le vom obține de la D. dr. Felix, în acelaș timp însă vom da o maĭ mare importanță informațiilor noastre particulare, vie ele din orĭ și ce parte și fie ele orĭ cât de supărătoare pentru D. dr. Felix.

* * *

La Nouĕ-Sulițe, în apropiere de Herța și Rădăuțĭ,—după informațiile D-luĭ dr. Felix, — s'aŭ constatat două decese suspecte.

Decĭ holera e în apropierea imediată a granițelor noastre.

* * *

Ca mĕsurĭ de prevențiune, D. dr. Felix să bizue pe direcția sanitară din Cernăuțĭ și D-sa se mărginește numaĭ a cere întărirea phichetelor de pe malul Prutuluĭ din județul Dorohoiŭ.

Dar apele Prutuluĭ fiind foarte micĭ, iar posturile de pichet fiind la o distanță considerabilă, nimic nu se împotrivește la importațiunea din Basarabia a holereĭ.

Cerem decĭ înființarea cordonuluĭ militar de-a lungul Prutuluĭ.

Greva de la atelierul de confecții

Am spus la rubrica *Știrĭ Diferite* că comisiunea greviștilor atelieruluĭ de confecțiĭ se va duce azĭ la ministerul de rĕsboiŭ spre a lua rezultatul petițiuneĭ înmânată erĭ d-luĭ colonel Popescu, directorul ministeruluĭ.

Comisiunea s'a prezintat azĭ la minister și d. colonel Popescu le-a declarat că ministerul nu le poate face «de o-cam-dată» nimic, însă lucrătoriĭ să reintre în lucru s'apoĭ va vedea de se va putea face ceva, ceea-ce echivalează cu un refuz categoric de a admite modestele cerințĭ ale greviștilor.

Comisiunea a declarat că lucrătoriĭ sunt hotărîțĭ a nu reintra în lucru până nu li-se va admite sporul cerut și destituirea luĭ Climent Popescu, șeful de atelier.

Refuzul ministeruluĭ iată cum se explică:

Faimosul șef de atelier Climent Popescu, care după cât aflăm, avea obiceiul de a nu da de lucru la lucrătorĭ de cât dacă aceștia îĭ aduceaŭ curcanĭ și găște, *este rudă cu colonelul Popescu!* Prin urmare protejatul directorul de minister.

Climent Popescu a scăzut prețurile lucrătorilor cu scopul de a i-se da bonificație din economiile realizate,—bonificațiĭ deja obținute în maĭ multe rindurĭ și care aŭ fost înlesnite de către însușĭ colonelul Popescu, *ruda sa!*

Faptul acesta e de o rușinoasă gravitate și nu avem cuvinte îndestule pentru a vesteji purtarea D-luĭ colonel Popescu care, pentru a-șĭ îmbuiba rubedenia, caută să tragă de la gura nenorociților lucrătorĭ și ultima bucățica de pâine.

D. ministru de rĕsboiŭ ar trebui să intervină în această afacere și să facă să înțeleagă pe directorul ministeruluĭ că rolul seŭ e destul de compromițător și josnic pentru funcțiunea ce ocupă.

Vom reveni.

Revolta de la bariere

Erĭ, punĕndu-se în aplicare noile taxe ale maximuluĭ contribuțiunilor comunale, la toate barierile s'aŭ întâmplat conflicte, din causa refusuluĭ celor ce intraŭ a plăti după noul tarif.

Imediat s'a dat de știre la primărie și la parchet. Primarul, primul procuror, prefectul poliției, etc., aŭ fost la fața loculuĭ spre a liniști și convinge pe ceĭ nemulțumițĭ.

La Vergu și la Tunarĭ aŭ venit și jandarmiĭ călărĭ carĭ aŭ înconjurat pe nemulțumițiĭ și ast-fel s'a putut potoli revolta.

Ceĭ maĭ mulțĭ nemulțumițĭ eraŭ nisipariĭ și cărămidariĭ, carĭ intraŭ cu nisip și cărămidă.

S'aŭ luat mĕsurĭ ca la barierĭ câte-va zile să fie îndoit numĕrul sergenților și la trebuință să se recurgă la jandarmĭ, în caz de nouĭ conflicte.

Agresiunea mizerabilă din Galați

In privința mizerabileĭ agresiunĭ a câtor-va grecĭ din Galațĭ asupra artiștilor românĭ din localitate, *Galații* ne dă următoarele detaliĭ:

«Erĭ, parchetul de Covurluĭ, a citat părțile, spre a începe instrucția.

«Agresoriĭ Temistocle Aspruli și Zisu Menaia, aŭ refusat categoric de a se înfățoșa parchetuluĭ, după care atitudine s'aŭ lansat cuvenitele mandate de aducere, contra inculpaților antreprenorĭ.

«Rănitul artist român C. Cârjă, cu voia doctorilor, s'a înfățoșat justițieĭ, având mâna bandejată.

«După avisul medical, pacientul care e anemic azĭ, încă este în primejdie, din causa mareĭ perderĭ de sânge.

«Faptul agresiuneĭ mizerabile inscenate de antreprenoriĭ grecĭ Temistoclĭ și Zisu, în unire cu 18 chelnerĭ, este constatat de 30 mărturisirĭ și reprobat de orașul întreg și chiar de con-naționaliĭ lor.

«Cuvintele obraznice rostite de Temistocli Aspruli și de tovarășul seŭ Zisu Menaia D-lor procuror Gussi și polițaiŭ Grecescu, se zice că n'aŭ pătruns la auzul Domniilor lor, ceea ce i-a îndemnat a fi maĭ clemențĭ cu nepedepsițiĭ înfrângĕtorĭ aĭ ordineĭ publice.»

* * *

O notă bună pentru D. ministru de finance și pentru D. director general al monopolurilor Statuluĭ.

Șantierĭ, pe carĭ austriaciĭ îĭ posedaŭ la Turnu-Severin de șase-zecĭ de anĭ, aŭ fost cumpĕrate în condițiunĭ avantagioase, de direcția generală a monopolurilor Statuluĭ.

Aceștĭ șantierĭ vor fi complectate pentru a se construi șlepurĭ și vase, în folosul comerțuluĭ nostru pe Dunăre.

* * *

O întrebare:

Ce caută D-niĭ M. Ghermanĭ și Gr. N. Manu printre consevatorĭ?

* * *

Pe lângă suma deja publicată în numĕrul nostru de erĭ, pentru venirea în ajutorul greviștilor de la fabrica de confecțiĭ militare, maĭ primim 5 leĭ de la D. Dumitrache Georgescu, comerciant, 20 leĭ Clubul Muncitorilor, 2 leĭ un opozant, 50 banĭ Mache Ionescu (vânzător de ziare), Tolontan 50 banĭ.

* * *

Toată dinastia Lahovary varsă de două zile, în coloanele ziaruluĭ L'Indépendance Roumaine, *lacrimĭ de crocodil, asupra suferințelor frațiilor noștrĭ de peste Munțĭ.*

De geaba! — Toate lacrămile ale tuturor Lohovarylor nu vor șterge articolul din $^{18}/_{30}$ Iunie, intitulat: Chestiunea Transilvăneană.

* * *

Din Iașĭ ne vine trista știre despre încetarea din viață a bĕtrânuluĭ artist dramatic Necolaĭ Luchian.

Necolaĭ Luchian e unul dintre fruntașiĭ întemeetorĭ aĭ sceneĭ române și viața sa de artist e din cele maĭ frumoase și maĭ plină de întâmplărĭ interesante.

Vom reveni maĭ pe larg asupra meritelor artistice ale luĭ Necolaĭ Luchian cum și asupra roluluĭ ce l'a avut pentru prosperarea sceneĭ române.

Astăzĭ ne mărginim a exprima adâncul regret ce am simțit la știrea morțeĭ sale și a ruga pe nemângăiata vĕduvă și pe copiiĭ defunctuluĭ să primească sentimentele noastre de sincere condoleanțe.

* * *

Focul din Galațĭ, a causat o pagubă de peste 60,000 leĭ.

Aŭ ars 4 prăvăliĭ, 2 de coloniale și 2 cafenele, toate situate în strada Portuluĭ.

Focul a luat naștere de la prăvălia luĭ A. Dracopolu.

* * *

Elevii școaleĭ normale superioare, carĭ aŭ fost în excursiune științifică sub conducerea D-luĭ prof. Negreanu la Galațĭ, s'aŭ înapoiat erĭ în Capitală.

Dênșiĭ aŭ visitat docurile, fabrica de cherestea Goetz, iar la Brăila, fabrica de făină a D-luĭ Milas, maĭ multe vapoare engleze, etc. Aŭ rĕmas perfect mulțumițĭ de primirea ce le-a făcut-o D. Milas.

Elevilor li s'aŭ pus apoĭ la dispoziție un vapor cu care aŭ vizitat Măcinul.

* * *

Nicĭ un prefect nu va lipsi de la postul seŭ în luna August, din cauza recrutăreĭ.

De aceea ceĭ maĭ mulțĭ prefecțĭ, aŭ fost nevoițĭ a pleca în luna aceasta în congediŭ, în loc de August.

* * *

Azĭ la orele 2 are loc un consiliu de miniștrĭ, la ministerul de interne.

TEATRE CONCERTE

Grădina Casino. — Astă-zĭ Vinerĭ, *Fille du régiment*, operă în 2 acte și *Bleu, Blanc, Rouge*, pozie, declamată de D. Paul Plancade.

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 2 Iulie. — Contrariŭ știrilor altor ziare, *Politische Correspondenz* află din Constantinopole că visitele Kedivuluĭ la Viena, Berlin, Paris și Londra aŭ fost părăsite în acest an.

BERLIN, 2 Iulie. — *Norddeutsche Zeitung* zice că D. de Caprivi, care a asistat la ședința Camereĭ, cu toate că suferind, se va duce, după închiderea Reichstagului la Harz; va asista la manevre și apoĭ se va duce la Carlsbad.

LONDRA, 13 Iulie. — Sir Grey a declarat la Camera comunelor că însărcinatul de afacerĭ al AnglieĬ la Constantinopole este mereŭ ocupat cu chestiunea armenilor. Se crede că Sultanul va grația pe uniĭ din condamnațĭ.

ST.-PETERSBURG, 2 Iulie. — *Novoie Vremia* află că este iminentă încheerea unuĭ tratat comercial cu Anglia.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Primele Principiĭ de geografie generală pentru clasele primare de profesorul *G. T. Buzoianu.*

Ediția III, *aprobată de minister.*

Idem *Atlasul respectiv.*

După cerere se trimete câte un exemplar gratis și franco spre consultare.

Depositul general la *tipografia Ralian și Ignat Samitca*, Craiova.

Cele șeapte fete

Cu opt perechĭ de ghete

I

Avutam șeapte fete
La toate le trebui ghete
Și cu măsa opt
Iĭ trebui și eĭ prompt.

II

Unde să mĕ duc la cine?
Unde se lucrează bine?
Eftin oare unde se vinde?
De *chevreau* și *ghems* solide?

III

C'ajutor îmĭ veni cerul
Să citesc în *Adevĕrul*
O reclamă în poezie
Ce mi s'a părut hazlie.

IV

Ca să fiŭ încredințat
La fabrică am scris și-am întrebat
D-lor cum puteți să ne luațĭ mĕsură
Și ghetele să ni le trimetețĭ aicĭ în urma.

V

Ca mĕsură 'mĭ-aŭ rĕspuns
E un singur mijloc
Trimiteți-ne o ghiată veche
Și n'o să greșim de loc.

VI

Valoarea lor după reclamă
Și transportul plus un franc
Ghetele vi le facem gata
Vi le trimetem l'adresă franco.

VII

Fără valoare că mustra o predațĭ
La ghete o etichetă iĭ atârnațĭ
Se poate, la poștă am întrebat
Cost mult maĭ eftin neîmpachetat.

VIII

Pe lângă ghete și să ne srițĭ
Și toate chichițele să ne descrițĭ
Cu vîrf ascuțit și fără orĭ cu Lac?
Ce fel de toc și cum vĕ plac?
Adresa fabriceĭ de încălțaminte
115 Călărași or *ținețĭ* bine *minte.*

Un provincial

Tipo-Litografia și fonderia de litere, Dor. P. Cucu, Bulevardul Elisaveta, 121.